

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8384/2025
09.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Марко Соколовић, адвокат из ..., против противника предлагача ББ из ..., чији је пуномоћник Милан Бијељић, адвокат из ..., ради деобе непокретности, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Ужицу Гж 1336/24 од 13.02.2025. године, у седници одржаној 09.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Ужицу Гж 1336/24 од 13.02.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Ужицу Гж 1336/24 од 13.02.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем Вишег суда у Ужицу Гж 1336/24 од 13.02.2025. године, преиначено је решење о трошковима Основног суда у Пожеги Р1 114/23 од 16.09.2024. године, тако што је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка. Одбијен је захтев предлагача за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован.

Против правноснажне одлуке о трошковима поступка, противник предлагача је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011... 10/2023), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Одредбом члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 25/82 ... „Службени гласник РС“ бр. 14/22) прописано је да је у

поступку у коме се одлучује о имовинскоправним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по закону о парничном поступку може изјавити ревизија о имовинско правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

Ценићи разлоге противника предлагача за одлучивање о ревизији као посебној, Врховни суд је нашао да за овакво одлучивање нису испуњени услови из цитиране законске одредбе, по којој је ревизија изузетно дозвољена једино у случају погрешне примене материјалног права и то под условима који су законом изричито прописани. Решење којим се одлучује о захтеву странке за накнаду трошкова поступка доноси се у сваком конкретном случају на основу одредаба Закона о парничном поступку којима су регулисана процесна правила одлучивања о захтевима странака за накнаду трошкова. Одлука о праву на накнаду трошкова поступка, као споредном захтеву, која зависи од конкретних околности у поступку, не изискује потребу да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, уједначавање судске праксе, нити захтева ново тумачење права.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија противника предлагача није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана је прописано да се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев. Право на подношење ревизије у смислу цитираних одредаба оцењује се становишта вредности главног потраживања, а не споредних тражења, у која спадају и трошкови поступка.

Имајући у виду да је ревизија изјављена против одлуке о трошковима поступка, која не представља решење против кога се ревизија може изјавити по члану 420. ЗПП, ревизија тужиоца је недозвољена.

Стога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Наводи одговора на ревизију нису били потребни за доношење одлуке о ревизији, па је одлука о захтеву предлагача за накнаду трошкова у ставу трећем изреке донета на основу чланова 165. став 1. и 154. ЗПП.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић